

ויקח משה את עצמות יוסף וגוי. למה העלה עצמותיו? אלא משומשה היה ראש לרמת נחלות, ולא עוד, אלא שהוא טימן בגאלה היה לו, והשביע את ישראל על זה. וזה שכתוב כי השבעה השבע את בני ישראל, והרי נתבאר.

אשר חלקו של משה, שישראלי היו עוסקים לבקש ממון מן המצריים, ומשה היה עסוק בשכובות יוסף. ויש אומרים שהארון היה בנילוס, והעלה אותו בשם הקדוש. ועוד אמר משה: יוסף, הגיע זמן גalta ישראל. ואמר: עליה שור. ועלה. ויש שאומרים שהיה בין מלכי מצרים, ושם העלה (או). ויש אומרים, כדי שלא יעשנו אותו עבדה זרה שמו אותו בנילוס, ושרה בת אשר הראתה למשה. וזה הלך לפניהם יומם. רבי יוסף פתח, (זהלים כב) למנאת על אילית השחר מזמור לדוד. מפני חביבה התורה לפניו הקדוש ברוך הוא, שבלמי שמשתדל בתורה, אהוב הוא למעלה ואהוב הוא למטה, הקדוש ברוך הוא מקיים לדבריו, ולא עוזב אותו בעולם הנה, ולא עוזב אותו לעולם הבא. ובתורה צרייך לעסוק ביום ובלילה, שכתוב (יחשע א) והגית בו יומם ולילה. וככתוב (ירמיה לג) אם לא בריתך יומם ולילה וגוי. אם לא בריתך יומם ולילה וגוי. מילא ביום, אבל למה בלילה? כדי שישחה מצינו אל השם הקדוש שלם. כמו שאין יום בלי לילה, ואני שלם אלא זה עם זה, וכך צרייך בתורה להפיצו עם הקדים יום ולילה, להיות שלמות לאדם יומם ולילה.

ונרי נאמר שעקר הלילה מחות ואילך, ואך על גב שמחץ הראשונה בכל הלילה היא, אבל

נוקח משה את עצמות יוסף וגוי. (שמות יג) **אמאי סליק גרמוני.** אלא, בגין דהוה רישא לנחתתא לגלוותא. ולא עוד, אלא דאייהו סימנא דגאולה הוה להו ואומי להו לשראל על דא, **הדא הוא דכתיב כי השבעה השבע את בני ישראל, וזה אמר.**

ובאה חולקא דמשה, דישראל הו עסקי למושאל ממונא מצראי, וממשה הוה עסיק באומהה דיוסף. ואית דאמרי ארונא בנילוס הוה, ובשם קדיישא סליק ליה, ועוד אמר משה, יוסף, הגיע זמן פורקנא דישראל, ואמר עליה שור. וסליק. ואית דאמרי, בין מלכי מצראי הוה, ומפתחן סליק (ס"א ליה). ואית דאמרי, בגין דלא יעבורן ליה עבודה זרה, שוו בנילוס וסורה בת אשר חויאת ליה למשה. **י"י הולך לפניהם יומם.** (שמות יג) רבי יוסף פתח, (תהלים כב) **למנצח על אילת השמר מזמור לדוד.** מפני חביבא אוֹרִיַּתָּא קמיה דקידשא בריך הוא, דכל מאן דאשתקدل באורייתא, רחים הוא לעילא, רחים הוא למתטא, קדשא בריך הוא אצית ליה למלווי, לא שביק ליה בהאי עלמא ולא שביק ליה בעלמא דאתי. **יאוֹרִיַּתָּא בעי למלאני בה ביממא וביליליא, דכתיב,** (יהושע א) והגית בו יומם ולילה. וככתוב (ירמיה לג) אם לא בריתך יומם ולילה וגוי. בגין תינח ביממא, בלילה אמא. בגין דיהיא שכיח לגבוי שם קדיישא שלים. כמה דלית יומם בלבד ליליא, ולאו אייה שלים, אלא דא עם דא, כה בעי אוֹרִיַּתָּא, לאשתקחא עמיה דבר נש יומא וليلיא, למהור שילמיותא **לגבוי דבר נש יומם ולילה.**

זה אמר, דעקר דליליא, מפלגotta ואילך. **ואף על גב דפלגו קדמיתא**